

למלכות בשעת השינה והם מתחייבות שם בכמה חיובים של דינים רעים לפי מעשיהם של אותו היום **וְכִיּוֹן דְּבִפְקָדוֹן סִלְקִין** (אקדים), **אַהֲדַר לוֹן בְּרַחֲמִי, וְחָם עָלֵיהֶו** אבל כיון שהם עולות בפקדון למעלה וכמו שאנו אומרים בקריאת שמע שעל המיטה 'בידך אפקיד רוחי' לכן המלכות מחזירה להם אותו ברחמים וחסה עליהם. **וְכַדִּין אֶקְרִי אֲמוֹנָה** ועל זה היא נקראת אמונה כי היא מחזירה את הפקדון בנאמנות, **וְלִית אֲמוֹנָה בְּלֹא אֱמֶת** ואין זה כמו בחינת צדק כי בחינת צדק היא לפעמים גם בלא ז"א אבל אין היא נקראת אמונה רק כשהיא בחיבור עם ז"א הנקרא אמת.

מתניים כנגד החו"ג הנכללים בתפארת חלציים בחינת רחמים

הַשְׁתָּא אַזּוֹר מְתַנִּין, וְאַזּוֹר חֲלָצִין. מַהוּ תִּרִין אַזּוֹרִין
הָכָא. ועכשיו יש לבאר מהו אזור מתניו ואזור חלציו כי לכאורה הם אותו הדבר **וּמְתַנִּים וְחֲלָצִין אֵף עַל גַּב דְּחֹד אֵינּוֹן, תִּרִין דְּרַגִּין אֵינּוֹן** אלא שאע"פ שאזור מתניו ואזור חלציו נראים אותה המדריגה אין זה כך אלא הן שתי מדרגות שונות, **חֹד לְעֵילָא, וְחֹד לְתַתָּא** מדריגה אחת למעלה בתחילת המתניים ומדריגה אחת למטה בסוף המתניים. **לְעֵילָא בְּשִׁירוֹתָא, אֶקְרִי מְתַנִּים** למעלה בתחילת המתניים והם כנגד החו"ג הנכללים בתפארת. **לְתַתָּא בְּסוּפָא, אֶקְרִי חֲלָצִין** ולמטה בסוף המתניים נקראים חלציים, **כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר** כמו שכתוב (ישעיה לב) **וְחִגּוּרָה עַל חֲלָצִים, בְּסוּפָא, עַל רֵישׁ יַרְבִּים** והיינו בסוף המתניים על ראש הירכיים ושם הוא

נקרא אזור חלציו שהוא בחינת רחמים כאשר הדין מתמתק והולך בהגיע השפעתו אל נו"ה שהם החלציים הדבקים על ראש הירכיים ושם המלכות נקראת אמונה לעורר הרחמים ולמתק הדין להשפיע רב טוב לישראל. **כִּד אֶתְתָּא בְּצַעְרָא, מְנַתְקֵן אֵינוֹן חֲלָצִים, מֵרִישׁ יֶרְכִין, וְשׁוֹיֵאת יְדָהּא בְּכַאֲיבָא עֲלֵיהּ** כאשר האשה היא בצער הלידה אז מתנתקים אותם חלציים מהירכיים והאשה מניחה את ידיה על הלחציים מחמת הכאב.

המשיח ידון את העולם בשני צדדים רחמים לישראל ודין לאומות העולם **וּבְגִין כִּד לְגְבוּרָה וּלְקֶרְבָּא, צֶדֶק אִזּוֹר מְתַנּוּ. וְהָכִי אֶצְטְרִיךְ** ולכן כשצריך כח לגבורה ולמלחמה באומות אז נאמר צדק אזור מתניו כי הצדק היא גבורה דנוק' הנעלמת בראש המתננים לעורר הדין על האומות ששם הגבורה ואיש מלחמה. **לְרַחֲמָנוּ וּלְטָב, אֱמוּנָה אִזּוֹר חֲלָצִיו** אבל לרחם ולהיטיב לישראל אז צריך הנהגת אמונה שהיא אזור חלציו והיא ביחוד עם ז"א הנקרא אמת ומתעוררים על ידם הרחמים לעם ישראל, **בְּחֹד דְּרָגָא יְדִין עֲלֵמָא, וְשִׁלְטָא לְתַרִין סְטָרִין**, במדריגה אחת ידון המשיח את העולם וישלוט על שני הצדדים חסד מימין וגבורה משמאל **חֹד רַחֲמֵי** (דף קצ"ט ע"א) **לְיִשְׂרָאֵל** מצד אחד רחמים לישראל והוא בבחינת אמונה אזור חלציו. **וְחֹד דִּינָא לְשָׂאָר עַמִּין** ומצד אחד הדין לשאר האומות בבחינת צדק אזור חלציו.

צדק דין חזק של העוה"ז צדק גמור ללא ויתור והמלכות מתחלקת לשני צדדים
חסד ודין

וְאִי תִימָא, צֶדֶק דִּינָא תְקִיף אִיהוּ, וְהָא כְּתִיב ואם תאמר
איך יתכן לפרש שצדק הוא דין חזק והרי כתוב (ויקרא יט) **בְּצֶדֶק תִּשְׁפּוּט**
עֲמִיתֶךָ. (דברים טז) **צֶדֶק צֶדֶק תִּרְדּוּף. וְכִמָּה אֵינּוֹן** ועוד כמה
פסוקים כאלה ולא יתכן שצריך לדון את חברך בדין קשה. **וְדָאִי הֵכִי הוּא.**
דְּהָא צֶדֶק לִית בִּיהּ וּוְתִרְנוּתָא כָּלִל. אוּף הֵכִי מֵאֵן
דְּדָאִין לְחִבְרִיהּ, לֹא אַצְטְרִיד לְמַעַבְדַּ לִּיהּ וּוְתִרְנוּתָא
מִן דִּינָא כָּלִל, אֵלֹא בְּצֶדֶק, דִּלָּא יִשְׁנַח לְרַחֲמֵי אלא ודאי
שאכן צדק הוא דין חזק ואין בו ויתור כלל וכך גם בעולם הזה כי הדין צריך לשפוט בצדק
בלי לרחם על אחד מהצדדים אלא להוציא דין אמת לאמיתו. **מֵאֲזֵי צֶדֶק, בְּלֹא**
וּוְתִרְנוּ לְהָאִי סְטָרָא וּלְהָאִי סְטָרָא, לְמֵאֵן דִּיהִיב וּלְמֵאֵן
דְּמִקְבֵּל וכן מה שאמר מאזני צדק כי צריך שיהיה צדק גמור בלי ויתור לשום צד בין
לנותן ובין למקבל. **וּבְגִין כֶּךָ חֵד דִּרְגָא אִיהוּ, וְאַתְּפִלְג לְתִרִין**
סְטָרִין ועל כן אף שהמלכות היא מדריגה אחת אבל היא מתחלקת לשני צדדים.
וְהֵי תִרִין סְטָרִין, ב' אֲזוּרִין, קִיִּימֵן, חֵד לְשָׂאָר עַמִּין,
וְחֵד לְיִשְׂרָאֵל ואלו שני הצדדים שתי חגורות העומדות אחד לשאר עמים וזהו אזור
מתניו ואחד לרחם ולהיטיב לישראל וזה אזור חלציו. **וּבְשַׁעֲתָא דְנִפְקוּ**
יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, אֶתְאַזְרוּ בְּאֲזוּרִין אֵלִין, חֵד דְּקִרְבָּא.
וְחֵד הָוָה דְּשִׁלְמָא (וכֵּלֵא הָוָה בְּצֶדֶק) וכאשר יצאו ישראל ממצרים חגרו עצמם

בשתי חגורות אלו כמו שכתוב 'מתניכם חגורים' חגור אחד של קרב עם האומות שבארץ ישראל, אזור מתניים. וחגור אחד של שלום בינם לבין עצמם וכן באדום ומואב ועמון שהקב"ה אמר להם לא להלחם עימם, והוא אמונה אזור חלציו. (חסר כאן).

ואגרשנו מן הארץ הרשעים התכוונו למלכות

כַּד אֲתִיעֵט בִּלְק אֹמֵר כאשר התייעץ בלק עם בלעם אמר לו, **וְאֶגְרְשְׁנוּ מִן הָאָרֶץ. אֹמֵר הֵהוּא דִּרְגָא דְקָא** (ס"א אֶתְאַחַדְתּ בֵּיה הָאָרֶץ וְדָא וְכו') **אֶתְאַחַדְדִּין בֵּיה, מִן הָאָרֶץ וְדָא** אמר בלק לבלעם המדריגה שעם ישראל אוחזים בה היא מדרגת המלכות הנקראת ארץ. **וְדָא הוּא כִּי עֲצוּם הוּא מִמֶּנִּי וְדָא** וזהו שאמר כי עצום הוא ממני כי ודאי הוא יותר חזק ממדריגתי שהוא בנוק' דקלי', **מֵאֵן יִיכּוּל לְאַנְחָא וּלְקַיֵּמָא בְּהוּ בִּישְׂרָאֵל דִּרְגָא דְלִהוֹן תִּקְיָה הוּא מְדִילִי** מי יכול לעשות איתם מלחמה הרי מדרגתם חזקה יותר ממדריגתי. **וּבְגִין כֵּךְ** ולכן אני צריך לגרש אחיזתם מהמלכות הנקראת ארץ וזהו שאמר **וְאֶגְרְשְׁנוּ מִן הָאָרֶץ. וְאִי מֵהֵאֵי אָרֶץ אֶגְרְשְׁנוּ, וְאַתְרֵךְ יִתִּיה מְנִיה, אִיכּוּל לְמַעְבַּד כָּל רְעוּתִי** כי אם אגרש אותם מהארץ היינו מהמלכות ואגרש אותה מהם אוכל לעשות כל רצוני ולכלות את עם ישראל, **חֵילָא דְלִהוֹן בְּמֵאֵי אִיהוּ. בְּפּוּמָא, וּבְעוּבָדָא** כוחם של עם ישראל מה הוא בתפילה שבפיהם ובמעשה המצוות. **הָא פּוּמָא דִּילָךְ, וְעוּבָדָא דִּילִי.** הרי אנו יכולים להתגבר עליהם בפה שלך כנגד פיהם ובמעשה הכשפים שלי כנגד מעשה המצוות שלהם.